

kan bemyndiges til at foretage Mæglingen. Udvalget anser det ogsaa for vanskeligt og mindre overskueligt at omarbejde Forslaget, saaledes at det kan indgaa som en Paragraf i Loven af 21. December 1921, hvilket heller ikke anses for mere praktisk end Gennemførelsen af en særlig Lov, da Sagen alligevel maa forelægges Rigsdagen, saafremt der skal ske en Ændring i Lov af 21. December 1921.

Amtmanden over Færøerne har indstillet, at Lagtingets Indstilling tages til Følge.

Justitsministeriet har herefter fundet det rimeligt at imødekomme Lagtingets Ønske.

Nærværende Lovforslag er udarbejdet paa Grundlag af det af Lagtinget udarbejdede Udkast.

Afviselserne fra den ved Lov af 21. December 1921 fastsatte Ordning gælder navnlig Reglerne om Forligsmændens Udnævnelse, idet Lagtinget paa dette Punkt nærmest har taget den islandske Lovgivnings Regler til Forbillede.

Ifølge Lov af 21. December 1921 udnævner Indenrigsministeren efter Indstilling af „Den faste Voldgiftsret“ tre Forligsmænd med det Hverv at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Udnævnelsen gælder for 3 Aar. Forligsmændene vælger af deres Midte en Formand, som er Forligsinstitutionens administrative Leder.

Ifølge islandske Lov af 15. Maj 1925 udnævner det islandske Erhvervsministerium en Forligsmand. Forslag om Udnævnelsen fremsættes af et Udvalg paa 11 Medlemmer, hvoraf 5 Repræsentanter vælges af Islands Arbejdersammenslutning, 5 af Arbejdsgivernes Hovedorganisation, og 1 udpeges af Islands Højesteret, hvilken sidste er Udvalgets Formand. I Tilfælde af at syv af Repræsentanterne er enige om, hvem de vil udpege, skal denne udnævnes, ellers foretager Erhvervsministeriet Udnævnelsen, der gælder for tre Aar.

Angaaende de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Som ovenfor nævnt, danner den islandske Lov af 15. Maj 1925 det nærmeste Forbillede for den Maade, hvorpaa den færøske Forligsmand foreslaas udnævnt. Svarende til de Repræsentanter, som paa Island vælges af Islands Arbejdersammenslutning og Arbejdsgivernes Hovedorganisation, vælger Föroya Fiskimannafelag 2, Föroya skipara- og navigatørfelag 1,

Föroya arbeidarafelag 2, Færøernes Rederiforening 2, Færøernes Købmandsforening 2 og Arbejdsgiverforeningerne 1 Medlem af vedkommende Nævn. Svarende til den af Islands Højesteret udnævnte Formand udpeger Dommeren paa Færøerne et Medlem som Nævnets Formand.

Afvigende fra den islandske Ordning er Bestemmelsen om, at den Person, som mindst 7 af Nævnets Medlemmer er enige om at udpege, betragtes som udnævnt, uden at der kræves en formel Udnævnelse af Amtmanden eller nogen anden administrativ Myndighed. Afvigende er ligeledes, at Amtmanden eller den Person, som han maatte udnævne, saafremt Enighed ikke kan opnaas, fungerer som Forligsmand for vedkommende Periode, med mindre Nævnet indenfor denne maatte udpege en anden med mindst 7 Stemmer. Man har herved taget Hensyn til de mindre Forhold paa Færøerne, og til, at vedkommende Ministerium formentlig normalt vil udnævne Amtmanden til Forligsmand i Tilfælde af Uenighed eller i hvert Fald støtte sig til hans Indstilling som den lokalkendte.

Da man maa regne med, at de færøske Organisationsforhold kan forskydes i Tidens Løb, har man optaget Bestemmelsen om, at der ved kongelig Anordning efter Lagtingets Indstilling kan foretages Ændring i Reglerne om, hvilke Organisationer der skal deltage i Valget af Nævnets 10 Medlemmer.

Det bemærkes, at medens § 1, 2. Stk., i den danske Lov af 21. December 1921, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved § 1 i Lov Nr. 34 af 28. Februar 1927, fastsætter, at der skal vælges en Stedfortræder for Forligsmændene, har man anset en tilsvarende Bestemmelse for unødvendig for Færøernes Vedkommende.

Til § 2.

Paragraffen svarer i det væsentlige til de i § 2, 2. og 3. Stk., i Lov 21. December 1921 indeholdte Bestemmelser.

Til § 3.

Svarer til § 3 i Lov 21. December 1921, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved § 2 i Lov 28. Februar 1927.

Til § 4.

Svarer til § 4 i Lov 21. December 1921, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved § 3 i Lov 28. Februar 1927.